

שנכלל בכל הארץים בסוד אותן ר', כמו شبָרָנוּ. בא וראה מה כתיב, מתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהּנוּ לֵי. לְכַהּנוּ לֵי לא נאמר, אלא לְכַהּנוּ לֵי, לְשֻׁמּוֹשׁ שְׁלֹו, לְשֻׁמּוֹשׁ שְׁלֹ אֶת זֹו, לְשֻׁמּוֹשׁ שְׁלֹו וְדָאֵי. זו אֶת ה', להעלות ולשמש ו' בָּה, להיות הפל אחד. אשריהם יִשְׂרָאֵל שנכנסו ויצאו ויוזעים בסוד הדריכים של התורה ללכת בדרכם אמרת.

מתיוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. למה מתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אלא הפל לא בקרא להיות אחד כמו שאריך, אלא מתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁהִרְיָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִימִים לְמַטָּה, לְפִתְחָה דָּرְכִים וְלְהִארֵר שְׁבִילִים וְלְהַדְלִיק גְּרוֹת, וְלִקְרַב הַפֵּל מַפְתָּה לְמַעַלה לְהִיּוֹת הַפֵּל אֶחָד, וּמִפְנֵי כֵּן פָּטוּב (דברים י) ואתם הַדְבִּקִים בָּה' וְגוּ. אמר רבי שמעון, הפל הוא קרוב למי שיודע ליחד היחוד ולעابر לאדוננו, שְׁהִרְיָה בְּזַמָּן שְׁנָמָצָא קָרְבָּנו כמו שאריך, אז מתקrab הפל באחד, (מדרגות בין אחת) והארה הפנים נמצאת בעולם בית המקדש, ונכנס ונסתר ה策 האחר, ושולט הצד של הקדרשה באור ושםחה. וכאשר קרבנו לא נמצא כמו שאריך, או שהיחוד לא היה כמו שאריך, אז הפנים עצובות, ואור לא נמצאה, ומתקבשה הלבנה, ושולט הצד الآخر בעולם (שלא נרבר בית המקדש אלא מפני וכו'), מפנֵי שאין מי שיודע ליחד השם הקדוש כמו שאריך.

אמר רבי שמעון, הקדוש ברוך הוא לא נסה את איוב ולא בא עמו בנסיוֹן בְּנֶסְיוֹן של שאר הצדיקים, שְׁהִרְיָה לא כתוב בו והאללים נסה את איוב, כמו שכתוב באברהם (בראשית כט)

שמעון, לא שמש משה (נ"א שמשא) (נ"א דאיו שמשא) בסתירה, עד דאתכליל בכל סטרין ברזא ד', בכמה דאoki מנא. פא חיז, מה כתיב, מתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהּנוּ לֵי. לְכַהּנוּ לֵי לא כתיב, אלא לְכַהּנוּ לֵי, לְשֻׁמּוֹשׁא דיליה, לְשֻׁמּוֹשׁא דאת. דא, לְשֻׁמּוֹשׁא דיליה וְדָא. לֵי דא את ה', לאעלא ולשמשא ו' בָּה, לְמַהוּי כלא חד. זפאיין אינון יִשְׂרָאֵל, (דף קפ"א ע"ב) דעאלו וונפקו, וידעי ברזא דארחי דאוריתא, למתק בארח קשות.

מתיוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמָא מתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אלא כלא לא אהקרוי למשוי חד כדקה יאות, אלא מתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דהא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קיימי לתפקא, לאפתחא ארחין, ולאנחרא שבילין, ולאדלקא בוצינין, ולקרבא כלא מפתחה לעילא, למשוי חד, ובגינוי כה כתיב (דברים י) ואתם הַדְבִּקִים בָּיִי' וְגוּ.

אמר רבי שמעון, כלא איהו קריבה, למאן הדיע ליחדא יהודא, ולמפלח למאריה, דהא בזמנא דاشתבח קרבנא כדקה יאות, כדיין אהקריב כלא בחדא, (נ"א דעוז בלחו בחד) ונהיירו דאנפין, אשתבח, בעלמא בבי מקדשא, ואתקפיא ואתקפיא סטרא אחרא, ושליט סטרא דקדושא בנהיירו ויחיד. וכדי קרבנא לא אשתבח כדקה יאות, או יהודא לא הווי כדקה יאות, כדיין אנפין עציבו. ונהיירו לא אשתבח, ואתקפיא סיחרא, ושליטה סטרא אחרא בועלמא, (נ"א דלא אהתריב כי מקרשא אלא גוני וכו') בגין דלא אית מאן הדיע ליחדא שמא קדישא, כדקה יאות.

אמר רבי שמעון, קדשא בריך הוא לא נפי לאיוב, ולא אטה עמיה בנסוֹנא, בנסוֹנא דשאר צדייקיא, דהא לא כתיב ביה וחייבים נסה את איוב, כמה